

UOHSX009FJ89

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0312/2016/VZ-08990/2017/323/KKř

Brno: 15. března 2017

V řízení o rozkladu ze dne 23. 12. 2016, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- **GEOSAN GROUP a.s.**, IČO 28169522, se sídlem U Nemocnice 430, 280 02 Kolín, a
- **VCES a.s.**, IČO 26746573, se sídlem Na Harfě 337/3, 190 05 Praha,
kteří dne 4. 5. 2016 uzavřeli „Společenskou smlouvu č. A9102/2016/SoS/38“ o společnosti „Společnost GEOSAN – VCES, Muzeum A“,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0673/2016/VZ-49418/2016/512/VNv ze dne 15. 12. 2016 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 22 Praha 9, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 7. 11. 2016 společností Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Rekonstrukce nástupiště Muzeum A**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení o zakázce bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 26. 5. 2016 pod ev. č. zakázky 632549 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 31. 5. 2016 pod ev. č. 2016/S 103-184934,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0673/2016/VZ-49418/2016/512/VNV ze dne 15. 12. 2016

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh dne 26. 10. 2016, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0673/2016/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Rekonstrukce nástupiště Muzeum A“ v otevřeném řízení, jehož oznámení o zakázce bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 26. 5. 2016 pod ev. č. zakázky 632549 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 31. 5. 2016 pod ev. č. 2016/S 103-184934,

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 22 Praha 9 (dále jen „**zadavatel**“), dne 25. 5. 2016 odeslal oznámení o zahájení otevřeného řízení na veřejnou zakázku s názvem „Rekonstrukce nástupiště Muzeum A“, přičemž předmětné oznámení o zakázce bylo dne 26. 5. 2016 uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. zakázky 632549 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 31. 5. 2016 pod ev. č. 2016/S 103-184934 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Předmětem veřejné zakázky, jejíž předpokládaná hodnota byla stanovena v částce 124.702.920 Kč, je rekonstrukce nástupiště stanice metra Muzeum na trase A s tím, že rekonstrukce bude mít část stavební a část technologickou.
2. Dne 16. 9. 2016 rozhodl zadavatel o vyloučení uchazeče „Společnost GEOSAN – VCES, Muzeum A“ společníků GEOSAN GROUP a.s., IČO 28169522, se sídlem U Nemocnice 430, 280 02 Kolín, a VCES a.s., IČO 26746573, se sídlem Na Harfě 337/3, 190 05 Praha, kteří dne 4. 5. 2016 uzavřeli „Společenskou smlouvu č. A9102/2016/SoS/38“ (dále jen „**navrhovatel**“), z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, neboť navrhovatel prostřednictvím své nabídky mimo jiné nesplnil požadavky k prokázání splnění kvalifikace v požadovaném rozsahu a dále nesplnil náležitosti stanovené zadávací dokumentací.
3. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení z účasti v zadávacím řízení podal navrhovatel dne 6. 10. 2016 námitky z téhož dne, kterým zadavatel svým rozhodnutím ze dne 17. 10. 2016 nevyhověl. S ohledem na skutečnost, že navrhovatel s negativním rozhodnutím zadavatele nesouhlasil, podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 26. 10. 2016, který byl Úřadu doručen téhož dne.
4. Úřad, jenž je dle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, zahájil dne

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění

26. 10. 2016 správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 15. 12. 2016 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0673/2016/VZ-49418/2016/512/VNV (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. d) zákona zamítl, neboť návrh nesměřoval proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
6. V napadeném rozhodnutí se Úřad nejdříve podrobně věnoval právnímu postavení zadavatele, když na základě relevantních skutečností uzavřel, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Dále se Úřad zaměřil na to, zda je zadavatel při zadávání veřejné zakázky oprávněn postupovat podle ustanovení zákona platných pro sektorové zadavatele, přičemž dospěl k závěru, že s ohledem na fakt, že zadavatel mimo jiné vykonává relevantní činnost a že předmět plnění veřejné zakázky přímo souvisel s výkonem takové činnosti, má být na veřejného zadavatele nahlíženo jako na zadavatele sektorového (ve smyslu § 2 odst. 7 zákona). Následně Úřad ověřoval, zda je naplněna i poslední podmínka pro aktivaci výjimky dle § 19 odst. 1 zákona, podle níž zadavatel nepostupuje podle ustanovení zákona a není tedy dána ani přezkumná pravomoc Úřadu provádět nad těmito úkony zadavatele dohled. Z dostupných dokumentů Úřad zjistil, že z hlediska finančních limitů se v daném případě jedná o podlimitní veřejnou zakázku, což dle názoru Úřadu založilo poslední předpoklad pro uplatnění výjimky podle § 19 odst. 1 zákona. S ohledem na tato zjištění Úřad návrh navrhovatele zamítl, jak uvedeno výše.
7. I přes to se však Úřad nad rámec zabýval důvody vymezenými v rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, na základě čehož zjistil, že i kdyby zde nebyl prostor pro postup podle § 118 odst. 5 písm. d) zákona, neshledal by důvody k uložení nápravného opatření. V šetřeném případě totiž Úřad dovodil, že nabídka navrhovatele vykazovala takové nedostatky, pro něž byl zadavatel oprávněn postupovat tak, jak učinil. Ohledně předmětných nedostatků Úřad uzavřel, že tyto spočívaly především v nedoplnění smlouvy o dílo o údaje nezbytné pro vznik návrhu smlouvy (zejména vlastní identifikaci a cenu, popř. další údaje, jejichž doplnění text obchodních podmínek předpokládá), konkrétně v nevyplnění odst. 20.2 smlouvy, který měl být uchazečem vyplněn a dále v nedostatku nabídky navrhovatele spočívajícího v nepředložení nabídkového rozpočtu ve formátu XC4 a současně v Excelu.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 23. 12. 2016 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 15. 12. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
9. Navrhovatel v rozkladu předně vyjadřuje nesouhlas se závěry Úřadu dotýkajícími se aplikace výjimky podle § 19 odst. 1 zákona, neboť je přesvědčen, že dikce předmětného ustanovení,

se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

potażmo zákona, nijak nelimituje přezkumnou pravomoc Úřadu ve vztahu k takovým pochybením zadavatele, která představují zejména porušení základních zásad zadávacího řízení podávaných v § 6 odst. 1 zákona. K tomu navrhovatel dodává, že porušení zásady rovného zacházení přitom bylo jedním z nosných bodů návrhu navrhovatele, avšak Úřad na meritorní posouzení otázky porušení jmenované zásady zcela rezignoval, přestože základní zásady musí v zadávacím řízení respektovat všichni zadavatelé, tedy i ti sektoroví.

10. V rozkladu navrhovatel brojí i proti Úřadem dovozené nezhojitelnosti nedostatků nabídky v souvislosti s posuzováním rovného zacházení s dodavateli při postupu podle § 59 odst. 4 zákona. Navrhovatel má za to, že fáze posouzení kvalifikace a fáze posouzení nabídek jsou zcela odlišnými úseky zadávacího řízení, které nelze spojovat, a to s ohledem na jejich vlastní účel, výsledek provedení zhodnocení a na myšlenkové procesy jednotlivých hodnotitelů v té které fázi zadávacího řízení. Přestože v otevřeném řízení tyto fáze na sebe přímo navazují, nelze je ztotožňovat, spojovat či provádět současně, neboť takový postup zákon nepřipouští, nýbrž je třeba separátního posouzení kvalifikace a náležitostí nabídky v tom smyslu, že zadavatel nesmí být při provádění a vyhodnocování každé fáze ovlivněn závěry dovozenými ve fázi druhé. K tomu navrhovatel dále uvádí, že zadavatel provedl jak posouzení kvalifikace, tak nabídky navrhovatele, přičemž v obou případech shledal pochybení, avšak nepřistoupil k výzvě podle § 59 odst. 4 zákona, ani k postupu podle § 76 odst. 3 zákona, přestože u jiných uchazečů takový postup zvolil, což zakládá pochybnosti o rovném zacházení se všemi uchazeči, avšak i přesto Úřad takové jednání zadavatele aproboval, byť de facto značí spojení fáze posouzení kvalifikace a hodnocení nabídky.
11. Postupem zadavatele se navrhovatel cítí být znevýhodněn oproti jiným dodavatelům, neboť mu byla upřena možnost napravit nedostatky spočívající v neprokázání splnění kvalifikace, a to s ohledem na předčasné závěry, které zadavatel dovodil v rámci posouzení a hodnocení nabídek. Tento nezákonný postup pak dle navrhovatele nelze zhojit odkazem na principy hospodárnosti a efektivity zadávacího řízení.
12. Navrhovatel se neztotožňuje ani se závěry Úřadu ohledně jeho pochybení spočívajícího v nedoplnění údajů na kontaktní osobu v návrhu smlouvy, když tyto považuje za přehnaně formalistické a tudíž atakující smysl § 76 odst. 3 zákona, který má právě reagovat na situace, kdy se v důsledku administrativního a nepatrného pochybení uchazeče promítne chyba i v nabídce, avšak tato nijak nezasahuje do předmětu samotné nabídky. Neuvedení kontaktní osoby v návrhu smlouvy je dle navrhovatele vadou snadno odstranitelnou prostřednictvím institutu vysvětlení nabídky, přičemž na takový postup nelze z povahy věci nazírat jako na její doplnění. Stejně tak je navrhovatel přesvědčen, že i nedostatky v seznamu subdodavatelů a potřeba jeho doplnění nepředstavovaly důvod k vyloučení nabídky dodavatele ze zadávacího řízení, neboť se nejednalo o údaje, které by jakýmkoliv způsobem měnily podmínky a technické či obchodní parametry nabídky.
13. V dalším bodu rozkladu navrhovatel vyjadřuje rovněž nesouhlas s úvahami Úřadu ohledně oprávněnosti vyloučení navrhovatele pro nedoplnění nabídkového rozpočtu v zadavatelem požadovaném formátu XC4, neboť náprava takového navrhovatelova pochybení by nebyla zakázaným doplněním nabídky. I přesto však navrhovateli nebyla možnost takové formální nápravy poskytnuta, stejně tak nebylo zohledněno, že nabídkový rozpočet byl předložen v jiném formátu, který umožňuje zadavateli provést zcela totožné hodnocení, ač technicky komplikovanější. Navrhovatel má v této souvislosti rovněž za to, že Úřad nesprávně ztotožnil

obsah nabídky s formou této nabídky, když formální požadavek zadavatele na formát souboru pozdvihl na úroveň požadavku na obsah nabídky.

14. V textu rozkladu navrhovatel rovněž uvádí, že se Úřad v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s řadou argumentů uváděných v jeho návrhu.

Závěr rozkladu

15. S ohledem na rozkladovou argumentaci a na své přesvědčení o nesprávnosti a nezákonnosti rozhodnutí navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Doplnění rozkladu

16. Dne 13. 1. 2017 obdržel Úřad doplnění rozkladu navrhovatele, spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, z téhož dne, kde navrhovatel odkázal na jiné rozhodnutí Úřadu, v němž Úřad v obdobné věci (oproti nyní posuzovanému případu) svou pravomoc meritorně rozhodovat u téhož zadavatele v podlimitní veřejné zakázce dovodil. S ohledem na to je pak navrhovatel přesvědčen, že napadené rozhodnutí není v souladu s právním řádem, popřípadě že došlo ke změně rozhodovací praxe Úřadu, pročež je na místě, aby předseda Úřadu vyhověl rozkladu navrhovatele a rozhodl o věci samé, a to zejména proto, že opačným rozhodnutím by vznikl nezákonný nedůvodný rozdíl ve věcech skutkově shodných.
17. Součástí předmětného podání navrhovatele byl i návrh na vydání předběžného opatření, kterým se navrhovatel domáhal uložení zákazu uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky mezi zadavatelem a vybraným uchazečem.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

18. Dne 4. 1. 2017 bylo Úřadu doručeno podání ze dne 4. 1. 2016 (zde se jedná o zřejmou písařskou chybu zadavatele, když správně je 4. 1. 2017 – pozn. předsedy Úřadu), v němž zadavatel poskytl své vyjádření k rozkladu, kde mimo jiné uvedl, že se plně ztotožňuje s výrokem napadeného rozhodnutí. Dále zadavatel sdělil, že s ohledem na vlastní posouzení navrhovatelem vznesených námitek v rámci napadeného rozhodnutí by bylo neúčelné věc znovu meritorně posuzovat, avšak je přesvědčen, že nové projednání věci by i tak vedlo k zamítnutí návrhu navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona. Následně se zadavatel vyjádřil i k jednotlivým bodům rozkladu, přičemž odkázal i na své dřívější vyjádření.
19. S ohledem na skutečnosti vyjádřené v předmětném podání zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad navrhovatele zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

20. Úřad neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Procesní vývoj

21. Podáním ze dne 17. 2. 2017 zadavatel informoval Úřad, že s vybraným uchazečem uzavřel dne 9. 2. 2017 smlouvu o dílo na plnění předmětu veřejné zakázky, přičemž tuto skutečnost Úřadu prokázal kopíí předmětné smlouvy o dílo. Zároveň Úřad informoval, že dne 15. 2. 2017

odeslal do Věstníku veřejných zakázek oznámení o zadání veřejné zakázky a že uchazečům uvolnil v souladu se zákonem jistotu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
23. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
24. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

25. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
26. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
27. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
28. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
29. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
30. Bezpředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.
31. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že „důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“ Takový navrhovatelem sledovaný

význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.

32. K předmětu správního řízení se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyjádřil v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že *„[v] obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typu řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.“*
33. Hospodářským cílem návrhu navrhovatele v tomto řízení bylo uložení nápravného opatření v podobě zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 16. 9. 2016 o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, a zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 17. 10. 2016. S tímto hospodářským cílem návrhu navrhovatele, tj. subjektivním kritériem pro definování předmětu správního řízení, se v zásadě kryje význam, který by pro navrhovatele mělo eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu.
34. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele. V době podání návrhu bylo cílem navrhovatele zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 16. 9. 2016 o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, a zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 17. 10. 2016. V průběhu vedení řízení o rozkladu však došlo k uzavření smlouvy o dílo na plnění předmětu veřejné zakázky, čímž bylo zadávací řízení veřejné zakázky skončeno. I kdyby Úřad zrušil zadatelovo rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení (byť podle § 118 odst. 1 zákona je Úřad oprávněn zrušit jednotlivé úkony zadavatele, pouze pokud nedošlo k uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky), nebylo by už možné, aby se poté navrhovatel zadávacího řízení veřejné zakázky účastnil, neboť na plnění předmětu veřejné zakázky již byla uzavřena smlouva s vybraným uchazečem.
35. V tomto správním řízení tak v průběhu řízení o rozkladu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po uzavření smlouvy o dílo na plnění předmětu veřejné zakázky již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. zrušení jednotlivého úkonu zadavatele v zadávacím řízení veřejné zakázky pravomocným meritorním rozhodnutím Úřadu.
36. I kdyby bylo možné v rámci tohoto řízení o rozkladu docílit pravomocného meritorního výroku Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro navrhovatele nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu

dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

37. K tomu dodávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je přitom Úřadem vykonáván nezávisle na trvání hospodářského cíle návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů podle § 112 odst. 2 zákona.
38. Situace, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož v důsledku uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky nelze dosáhnout cíle návrhu navrhovatele, je jedním z důvodů, na základě kterých musí správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.
39. K době, kdy lze ještě dosáhnout účelu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, potažmo cíle návrhu navrhovatele a kdy má tudíž pro navrhovatele rozhodnutí Úřadu o návrhu ještě význam, se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, v němž uvedl, že *„účelem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je uložení nápravného opatření v případě kvalifikovaného porušení postupu pro zadání veřejné zakázky zadavatelem, tedy zjednání nápravy v době, kdy lze ještě pochybení zadavatele napravit, tj. před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku.“* V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž dospěl k závěru, že *„v případě, že po podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dojde k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, je namíste řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu“*.
40. Uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky zapříčiňuje odpadnutí předmětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým je, jak rovněž uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, *„trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách“*. Povinnost Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co byla uzavřena smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky, tj. poté co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, by byla konstruována nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu.
41. Uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky zapříčinilo stav, kdy zanikla možnost Úřadu uložit zadavateli nápravné opatření a návrh se tak stal v průběhu vedení řízení o rozkladu zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V přezkoumávané věci by totiž případné rozhodnutí o rozkladu nespĺnilo svůj účel, tj. i kdyby případně byly navrhovatelovy námitky shledány v řízení o rozkladu důvodnými. V takovém případě by totiž Úřad nemohl uložit žádné nápravné opatření v již ukončeném zadávacím řízení veřejné zakázky, tj. vyhovět návrhu navrhovatele, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit nebo v rámci kterého by mohl Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušit jen jednotlivý úkon zadavatele.
42. Podle § 90 odst. 4 správního řádu je odvolací správní orgán povinen v situaci, kdy zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zrušit napadené rozhodnutí a řízení zastavit. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu navrhovatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.

43. K rozkladu navrhovatele ze dne 23. 12. 2016 ve shodě s výše uvedenou argumentací doplňuji, že přestože již není vzhledem k uzavření smlouvy možné uložit nápravné opatření ve smyslu § 118 odst. 1 zákona, kterého se navrhovatel svým návrhem domáhal, uvedená okolnost Úřadu v žádném případě nebrání zahájit ve smyslu § 113 zákona správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu, včetně možného uložení sankce, nazná-li Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele - včetně nových navrhovatelem vznesených skutečností - se zákonem, a to jak na základě vlastního uvážení, tak na základě případného podnětu ve smyslu § 42 správního řádu.
44. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbyvá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

Závěr

45. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky, jsem dospěl k závěru, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.
46. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3
2. GEOSAN GROUP a.s., U Nemocnice 430, 280 02 Kolín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy